

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četrstopenjske petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišstvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravišstvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Izpodjedan kmet.

(Dalje.)

Katon starejši je odrtnike primerjal z ubijalci. Ali ni teh ni onih ne prežene nobena postava. Zatrete oderuštvo, za to ga pač ni sredstva, za to ne, ker ni sredstva, da bi se dolžnik obvaroval pogodbe, katero on še veliko rajši sklene, nego-li odrtnik. Tudi neso baš visoke obresti, zavoljo katerih naj zajemodajnika zadene naše očitjanje. Visoke obresti imajo večkrat dati zadostilo za strah, za nevarnost zajma, in dolžniku z dragim zajmom utegne biti pomagano iz zadrge, katera bi ga brez zajma uničila. Toda drugače je soditi zajem, če ima tako podstavo in obliko, da se morejo z njim dolžniku pripraviti nove zadrge. Te zadrge rad uporablja zajmodajnik in tedaj je prav za prav ostuden odrtnik. Jedna izmed poglavitnih zanj v tem oziru pa je menica. Gibčna menica je opasna za nevajnega in okornega človeka, kakor je kmet. Kmet živi „adagio“, počasi; za vse mu je še čas. Če ga je danes zadržal dež, da ni usejal, saj je jutri tudi še „jeden dan.“ Tudi mišljenje njegovo je neokretno, malo misli v bodočnost; računi, bilancije, teh se ne pripravi. Če tudi je čul, da se morajo menice plačati točno, on si tega ne misli tako hudo in rad se potolažiti dá. Živo upanje ima tudi, da „bode že kako“, predno preteče rok; o zaprekah se mu niti ne sanja. A kadar pride usodni dan, tedaj izgubi glavo in utakne se pod nož. Kapitalist živi v računih in pozna svojega kmeta. Menica raste kakor konoplja, usede se konečno kot hipoteka v zemljiško knjigo in še beriški boben točno zapoje, potem je vsega konec.

Ni predrzno trditi, da izmed desetero kmetov jih je devetero, ki podpišejo svoj mrtvaški list, kadar podpišejo prvo, če tudi majhno menico. Res se je dolg moral napraviti le zavoljo slučajne, mimo-idoče gospodarske potrebe in lahko bi se poplačal, če bi upnik količkaj potrpeč. Toda nesreča je to, da se tudi navadni, prosti zajem prikazuje v menici, če tudi je menica v svoji prvotnosti kot „remessa“ bila le nakaznica na pripravljeni denar in kot blagovna menica bila sicer dolžno pismo, toda za dolg, ki se je poravnati mogel z vrednostjo prejetega blaga. Trgovsko meničarjenje je tedaj vse kaj

drugega kakor pa navadno zajmovanje. Ali ni veliko upanja, da bi kmetski stan bil dovolj varen, če bi se mu odtegnila menična sposobnost. Teže bi potem denarja dobival, a dobil bi ga vender za listine, ki neso kaj boljše in varniše od menic. Karkoli in kakor koli se kmet zadolži, nevarnost je to zanj in urna sodnja izvršitev je njegova smrt. Kmet je delavec, ki mora imeti svoje delo. Svoje delo ima, svoje moči obrača koristno, ako obdeluje zemljo. Kmeta ni ako ni zemlje, kakor ni delavca brez dela. Tak nazor razodeva se v starem nemškem pravu, a v veljavi je še dandanes deloma v Rusiji. Torišče kmetovo je nekdanje bilo zemljišče na katerem je sedel. Vrhovno lastnino imela je občina, država.

Zemljišče je torej bilo nekaj, kar je moralo ostati pri kmetu, ni pa bilo svobodno, samostalno posestvo. To je postalo še le tedaj, ko so zavladali rimsko-pravni nazori, rimskega prava abstrakcije s svojimi neprimernimi doslednostmi. Preveč smo plemeniti, da bi človeka oddali v svojino komu drugemu; nikdar bi ne hoteli odobriti suženjstva zavoljo dolga. Kaj pa vender dovoljujemo? Mi gledamo, da se dolžniku vse vzame, česar potrebuje za svoje življenje, mi gledamo, da mora dolžnik dati tudi tisto, kar si pozneje pridobi. Mi mu napravimo, da življenje zanj ni ničesar vredno, ker vse vzamemo, pustimo pa le skrb, le svobodo, da more od gladi poginiti. Veliko slabše se dandanes godi dolžniku, kakor v časih preteklih, ko je bil suženj, kdor ni plačal.

Brez rešitve se kmet zgrudi v to usodo, če se njegova oseba odtrgati da od zemljišča, in se le-to more zmatrati za samostalno posestvo, ki se da obložiti z dolgovi, bodi iz delitve dedščine, bodi iz drugega pravnega razloga. Taki dolgovci se nikdar ne morejo odpraviti s prihodki iz zemlje, ker ti čestokrat niti obresti ne zmorejo, ako se odbije to, kar potrebuje rodbina za svoj vsakdanji kruh. Izvestno, z matematično gotovostjo torej preženo zemljiški dolgovci rodbino iz doma prej ali slej, če se prikažejo izredni uplivi in prisilijo kapital, da se odpovedati mora. V Angliji premenili so kmeta v zakupnika, ki skrbi za obresti od zemljišča. Če pa zakupišča, kakor na pr. na Irskem postanejo vsled neprestanih subdivizij premajhna, se tudi re-

čeno razmerje vzdržati ne more, ker ni nobenih obresti več od zemljišča. (Dalje prih.)

O reguliranji Save.

Reguliranje Save je za nas Posavce mej Črnučami in Dolom velevažnega pomena. Želja naših očetov in pradedov uresničuje se konečno sedaj. Kako življenje vlada sedaj na prej toli pozabljeni Savi! Žal, da naši domači listi o tem preveč molče. Pred dvema dnevoma prišel mi je v roke „Triester Tagblatt“ od 18. avg. t. l., kjer se v nekem daljšem dopisu popisuje reguliranje Save in zraven resničnega popisa ima mnogo tiskarskih pogreškov, ki nepovoljen utis naredijo na strokovnjaka, kakor na lajka. Te napake dale so mi povod jih popraviti in nekoliko o tem predmetu spregovoriti.

Malo rek nahaja se v Avstriji, ki bi imele večji pevpredni strmec nego Sava, kateri znaša 1 : 600 (in ne 1 : 100 kakor „Tr. Tagblatt“ poroča). Silno veliko zemlje trga leto za letom v teh pokrajinah. Najlepši travniki in logi spremenili so se v grušo na 1 km. širokosti in na več km. daljave. Tisoč in tisoč oral rodovitne zemlje izginilo je pridnemu oratarju izpred oči. To kažejo že vasi ob Savi mej Črnučami in Dolom ležeče, kjer povsod revščina prevladuje. Konečno jela se je pred tremi leti regulirati. Nasproti Št. Jakobu na desnem bregu končana je že jedna vodna stavba 1 km. dolgosti. Od Št. Jakoba dalje vije se Sava v več panogah proti Dolu; a ker svet v Dolu mnogo nižje leži, nego v Beričevem, bilo je silno nevarno, da bi Sava svojih silnih valov ne privarila v mirni Dol ter prebivalcem ne vzela polja in hiše. Zoper to pretečo nevarnost morala je človeška roka poseči, da ji pripravi drugo strugo. V ta namen mora se tek Save mej Beričevim in Dolom zmanjšati, da se povekša nje pad, kakor tudi, da se odvrne od Beričevega proti Zalogu. V ta namen bila so živa potreba vodne stavbe.

Bilo je tedaj potreba Savo zapreti in stavba, katera se ravno sedaj dela, je 600 m. dolga, 30 m. čimnetne širokosti in okoli 1.5 m. (in ne 15 m. kakor „Tr. T.“ poroča) globočine. Kamnje k tej stavbi se vozi iz Zaloškega kamnoloma po nalašč zato narejeni 3 km. dolgi železnici. Struga Save bo blizu 90 m. široka. Škarpa ob Savi pa ne bo višja

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

(Dalje.)

V.

V zgornjem oddelku kavarne, kamor je šel Vojteh po odhodu Brzobohatega s svojim prijateljem, bil je nad podolgasto mizo, ovenčano v malem neredu s tolpo mladih ljudij, gost mrak dima povečanega z neprestano novimi oblaki iz kakih šest dolgih nedragih pipic.

Zatemnele preproge na stenah so pričale, da se je to notranje svetišče polnilo mnogo let z dišečim dimom žgalnih daritev. V ozadi sedela je pod umazanem nébesom starega buffeta suha starka v kriče pisani odeji, podobna v tem hipu mrtvi kraljčini, ki je ostala naposled na mogočnem naslonjači. Premagal jo je tudi spanec in glava se ji je sklonila nazaj na široko naslonjalo rudeče pobarvanega naslonjača. Na rudeče-rujavem tem podu senčilo se je divno žolto obličje z zaprtima očima,

razdeljeno z raznimi globokimi praskami tako ostro, da se je zdelo sestavljeno iz nekoliko samostojnih delov, kakor obraz nekojih lesenih punčik.

Tako lice ima sedaj, pretekli trideset in nekaj let, z vsemi barvami resničnosti sobana, v kateri sem nekdanj, kakor moj mladi junak in njega sodrugi, naletel toliko, toliko vabil! Zastoj jemljem v duha deset let svojega življenja in želim si da bi me novi krasile prikazni mlade domišljije. Komaj poznam, da so preproge okrašene z drobnim, v grobih obrisih naznačenim krajem z nejasno stafažo dveh zaljubljenih ljudij, ponavljajoč se tisočkrat v enakem uzorku na vseh štirih stenah. Tedaj videl sem v vsakem tem uzorku vidno najkrasnejši kraj, kakeršni si je le treba misliti, in poznal sem to zaljubljeno dvojico na njem do najmanjših podrobnosti njihove pastirske obleke, katerih bi sedaj tam niti z najsilnejšo pozvedavostjo ne razločil oči. Da, tedaj imela je ta dvojica, ki si sedaj izraža na teh stenah tisočkrat ljubezen na način, ki je za las jednak, na vsakem uzorci popolnem drug obraz, popolnem razdelne milostne zakone. Kam se je razpršil ta roj mikalnih predstav, v kateri sem zakrival nekdanj razprašeno vado one Venere v voglu, ki

ni našla zato nikdar občudovanja v meni, ker je zgubila po nekem naključju roko, krijočo srmožljivo rajsko nedra, niti zato, ker ji je naključje odkrilo dobro polovico teh rajskih neder! Kako vabljivo migljalo je nekdanj oblak starih amorjev na pozlačenem robu nébesa nad buffetom in kako tajni čar skrival se je v zelenih njegovih zastorih! Slednjič moram pristaviti, da ni vedno na tem buffetu samo ona ovražela matrona, koje obličje sem vam zgoraj bolj resnično, nego galantno naslikal. Ta resna starka, ki se naziva v pesniški besedi mladih vsakdanjih gostov kavarne Zuma, ima tudi tri hčere, jako dosti od sebe oddaljene, ki se z njo vrsté kakor ostali veseli letni časi na rudeče pobarvanem prestolu pod umazanem nébesom. V predhodnim odstavku naznačil sem na kratko čar, ki je kopicil mlado družbo krog podolgaste mize dan na dan ravno v tej kavarni. Prebili so tukaj precejšnji del dneva, srkaje kavo, ki je po mnogi pridejani cikoriiji napolnovala njihove glave z jednako dražestnimi sanjami, kakor najognjivejša mokka čelo Arabovo v senci palm na smirskih preprogah. Radi strogega reda, ki je gospodaril v stričevi domačnosti, in radi malih svojih pohodov obiskaval je Vojteh to ka-

nejo 1 m. (in ne 10 m. kakor „Tr. T.“ poroča) čez normalno vodno površje. O povodnji stopila bode Sava čez škarpo ter vzdignila svet in blato pustila, kar bode ravno to z grušo napolneno zemljo v najlepše zelene travnike spremenilo. A dela je veliko. Do Črnuč delalo se bode do 14 km. škarpe, kar pa v desetih letih gotovo ne bode skonceno, ako slavna vlada ne bode večje svote nego 50.000 glid. na leto v ta namen votirala. Če se pomisli, koliko denarjev se daje iz državne kase za vodne stavbe drugim deželam, smemo tudi mi Kranjci pričakovati, da se v tej stvari ministerstvo požuri in na priprošnjo naših poslancev malo večjo svoto votira, nego do sedaj. Voda nam dela še vedno grozno škodo. Pred očmi ti odrta dan za dnevom kos rodovitne zemlje, a kdo nam jo nadomesti?

Gospode državne poslance pa prosimo, da bi omenili to stvar o pravem času v državnem zboru, da bomo morebiti še mi imeli kako korist in ne še le naši potomci.

Ker že govorim o reguliranji Save, naj še malo delavske moči opišem, ki so pri vodnih stavbah. Ko bi te, č. čitatelj, mogel sem pripeljati, gotovo bi vzdihnil pri pogledu teh delavcev „das Elend über alles gross!“ Njih cilj in konec, njihovo vse je nesrečno žganje. Nesrečnež ti bo raje brez jedi in kruha, nego brez žganja. Popolnoma v propast hitijo. To sicer pridno ljudstvo uničuje se samo. Drastičen dokaz, da sosednja fara, iz katere se rekrutuje največ delavcev, nema letos niti jednega mladeniča, ki bi bil sposoben za vojaka. Pomočki zoper to kugo naroda so se že tolikokrat prereševali, da bi bilo vodo v Savo nositi, jih sedaj zopet omenjati.

Skraini čas bi bil z vsemi postavnimi pripomočki zoper krčmarje, ki vsi žganje prodajajo, postopati, — a čemu svetovati, saj je vse zaman! — č.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 15. septembra.

Moravski česki poslanci vsekako mislijo v državnem zboru predlagati, da se spremeni državnozborni volilni red. Vsa poročila nekaterih listov, da so opustili to misel, da s tem ne otežijo organizacije desnice, so izmišljena.

Nemški liberalci poslužujejo se vsakojakih sredstev, da bi zavrgli **narodno enakopravnost**. Sedaj so iznašli, da primanjkuje nemščine popolnem zmožnih podčastnikov, kar mnogo škoduje vojski. Da je to le prazna marna, si vsakdo lahko misli, ko se povsod več kakor preveč goji nemščina. Da pa nekateri častniki res ne umejo materinega jezika njim podrejenih vojakov, tega pa nemški listi nič ne omenijo, dasiravno to še bolj škoduje vojski.

Moravski Čehi imajo baje dosti upanja, da bode deželni zbor razpuščen. Nemškim liberalcem se je neki posrečilo pridobiti dosti privržencev srednje stranke, da bi zavrgli volitev namestnika grofa Schönborna, katere deželni zbor vlani še ni potrdil. Da se pa vlada temu izogne, razpustila bode deželni zbor.

Ogersko ministerstvo poslalo je vsem železniškim upravam ukaz, da se imaje vsi železniški uradniki do 1. avgusta 1886 naučiti madjarščine, če ne, se imajo odpustiti.

varno le redko in poznal je nekatere člene družbe samo po sluhu. Bilo je tedaj treba večkratnega predstavljanja.

Pri tem predstavljanji mej vitezi duha pa se seveda neso zmenili o naslovu ali ustanovitvi društva. Uvesti se je moralo, da sedi tukaj naš Hafis, tam pesnik „Mikuláš se z Husi“, ondu pisatelj „Pekelných houslí“ in drugi avtorji drugih obelodanjenih in neobelodanjenih del. Pogled, tolmačečo čudenje in vroče stiskanje rok oviralo je ta obred. Tako so se predstavili po imenu vsi že znanemu pisatelju „Ahasvera“, vrsta nasprotnikov majorum in minorum gentium tja doli do ubožnega Ezopa, tlačečega se do sence na konci mize. S tem naslovom krstili so ubožčeka, menda ne za to, da bi bil izdal nekoliko dovtipnih basni, ampak ker je bil tako zelo podoben slavnemu otroku grškemu. Narava ustvarila ga je v najgršem svojem razkošji. Hudobna ta mačeha narava! Zdi se, kakor da bi s posebnim veseljem karikovala obraz božji na zemlji. Zmerom si sicer tako vestna! Vzameš na primer najnežnejše svoje škarjice, da bi ostrigla ljubki obraz mačeha, nastrižeš jih tisoče in tisoče, slikaš je z najraznejšimi krasnimi barvami, mnogokrat res v razkošnem, dražestnem humorji — in reci, je-li mej njimi vsemi

Vnanje države.

Srbska skupščina snide se še le proti koncu letošnjega leta. Ministerstvo poprej ne more dovršiti vseh predlog, katere se bodo predložile zbornici. Večina teh predlog je finančne vsebine. Sploh se bode v prihodnjem zasedanji zbornici predložilo jako mnogo gradiva.

Grajenje **bolgarskih** železnic kaj hitro napreduje. Sedaj ni nobene skrbi več, da ne bi bile te železnice dodelane do dne 1. oktobra prihodnjega leta.

Prusija vedno ostrejšje iztirava Poljake. Mej družimi iztirali so Avstrijca Wojdalcowicza, kateri biva že od 1845. leta, tedaj že 40 let, v Poznanju. Nadalje je iztiran trgovec Krzyszkowski, kateremu so pruska oblastva pred par meseci dovolila, da sme bivati v Prusiji. Iztiranih je nekaj jako starih ljudi, kateri so večino svojega življenja preživeli v Prusiji. Inženier Adolf Graca, kateri je dobil ukaz, da se ima izseliti, se je bil pritožil na avstrijsko poslanstvo v Berlinu, da bi skušalo izposlovati od pruske vlade, da se prekliče ta ukaz. Poslanstvo mu je pa odgovorilo, da naj se obrne neposredno na pruska oblastva.

Mej **Rusijo** in **Korejo** se ni sklenila nikakva pogodba, da bi prva prevzela nad Korejo kak protektorat. Kakor oficijozni list ruske vlade „Journal de St. Peterbourg“ zagotavlja, sklenila je Rusija s Korejo samo trgovsko pogodbo, ki je popolnem podobna trgovskim pogodbam, katere je Rusija sklenila z drugimi vladami.

Kakor se govori, snide se nova **egiptovska konferenca**. Anglija baje želi, da evropske vele-vlasti rešijo to vprašanje. Naravnost s Turčijo se Angleži namreč ne morejo pogoditi o tej stvari. Wolfsova misija ne obeta nikakega uspeha. Turški ministri so vedno trdovratnejši nasproti angleškemu komisarju. Kakor se poroča iz Carigrada, misli sultan poslati velicega vezirja s posebno misijo v Egipt. — Egiptovska zbornica velikašev odložila je zborovanje, da bode vlada imela čas pripraviti nove predloge. Kdaj se zopet snide, še ni določeno.

Ker so se razbila pogajanja mej Francozi in Hovasi na otoku **Madagaskaru**, so prvi zopet začeli vojevanje. Bombardovali so Narranguro.

Dopisi.

Iz Pulja 9. septembra. (Narodni ponos.)

„Rodoljubje nima čisto nič opraviti z narodnim ponosom. Krivi proroki so toraj oni, ki uče, da ni rodoljubja brez narodnega ponosa.“

Besede te čitali smo v nekem slovenskem leposlovnem listu. Spekle so nas besede te tembolj, ker jih je napisal mož, do katerega je nedavno vsa slovenska inteligencija z največjim, neomejenim spoštovanjem svoje poglede obračala. O Šuklje, Šuklje! Če nam ne bi bil ta mož nič drugega prizadel, kakor to, da nam je možé, kakeršen je pisec gori navedenih besed, zvalil s svojimi sofizmi s pravega pota, pregreha njegova bila bi že tolika, da jej ni odpuščanja.

Častiti pesnik — pisatelj je s temi besedami dokazal, da je idealist, ki vidi ljudi, kakoršnih si on želi, ne pa takošne, kakeršni so v resnici. Vidi se, da častiti pesnik ne živi mej narodom svojim, da se ni udeležil ljutih bojev, katere mora vojevati narod za svoje najsvetejše — svojo narodnost. Vidi se, da pesnik ne pozna naših protivnikov, ne pozna njihovega divjega sovraštva in njihovo brezobzirnost, da ne ve, da v protivnikih naših bi zaman iskal le trohice ljubezni do resnice,

jeden tak nepodarjen cveten obraz, kakor ljubki obraz na primer našega Ezopa. Kaj znači ta znatno mali, več nego pikantni topi nasek v sredi obširnega, odurelega obličja? Zakaj si razklala k večnemu ljubeznemu usmehu njegova usta, ko nema ta usmeh drugega, kar bi kazal, nego te tanke, skrivene zobe brez belote in leska? In če si že hotela temu obličju narediti možno krasoto, zakaj si mu še vzela te bele ščetine, ki so ti ostali v roki po Bog vedi kako napravljenem nemem obrazu! Tako te lahko dolžimo zlomiselnosti nedoslednosti pri vsakem koraku na tem ne sorazmernem telesu, katerega roke bi na primer služile orang-utanu, nikoli pa tej drobnej postavi z malo grbo na hrbtu. Običajno značijo se podobne osebnosti za dovtype in z naklonenostjo k satiri. Naš Ezop pa je imel čisto lirsko nadarjenost. Bil je avtor bogatega cikla neizdanih ljubeznih pesni „Sreda ljubezni“.

Če tudi se je Vojteh veselil v tem krogu dosti zvočnega imena, čutil je vendar tesnost v sredi tolikere duševne velikosti. Toda po denšnjih uklepih, posebno po važnem razgovoru z gospodom Brzobobatom, svetil se je mej njimi s ponosnim samosvestjem. Imel je že založnika, ki pomore njegovim delom na svetlo, in ne bode treba kakor delom nje-

da je v sreih njihovih pravni čut do celega zamrl. Da bi se gospod pesnik potrudil v nesrečno Istro, da bi videl, kako mu kruti Karnjel tepta narodnost, kako mu srka kri iz žil, da si le redi nikdar polni svoj trebuh — kri bi blagemu pesniku zavrela v žilah in zopet zapel bi nam v sveti jezi z vso pesniško navdušenostjo svojo jedno tistih pesnij, katere on sedaj ostro obsoja.

Obkoljeni smo od neprepeljivih, finančno izvrstno podprtih in zato tudi na vse strani uplivnih protivnikov; vladni organi ne le, da ne slišijo — ker nečejo slišati — naših klicev, vidimo jih temveč večinoma v vrstah naših nasprotnikov kot zveste podajalce pri zatiranju ubozega naroda slovenskega; gmotno stanje naše je prežalostno, izročeni smo na milost in nemilost onim, ki nas sovražijo iz vse svoje duše; besni lahon drži neusmiljeno svoje stopalo na tilniku ubozega istrskega Slovana, tako, da je revež primoran, poljubljati šibo, ki ga tepe.

Zdaj pa vprašamo Vas, ki nam vedno kličete, da smo nikdar zadovoljni razposajenci, ki nas učite zmernosti, zmernosti in zopet zmernosti, kje naj vzame ubogi narod naš moralne moči v nejednakem boji, ako mu vzamete vero, da je on od predavnih časov jedini in izključni gospodar te zemlje; da se lepi njegov jezik že stoletja glasi po teh pokrajinah, da so bili pradedje njegovi, baveč se s poljedelstvom, pravi misijonarji kulture, da imajo naši predniki, ki so s svojim hrbtom branili zahodno Evropo pred napadi azijskega barbarstva, nevenljive zasluge za človeštvo in njega napredek. Ako vzamete narodu vero v njega lastno preteklost, vzamete mu vero v samega sebe; obupal bo, ker bo videl, da njega lastni vodje na ves glas pridigujejo, da so glavni argumenti slavenožrcev popolnem istiniti. Kakor nam daje sveta vera tolažbo v nadlogah in stiskah vsakdanjega življenja, tako nam narodna samozavest, narodni ponos in prepričanje, da smo člani, sinovi najštevilnejšega naroda v Evropi, kateremu „solnce ne zahaja“, da smo Slovani, ki smo pozni, a mladi, prepričanje, da je bodočnost naša — dajó pogum, da moremo vztrajati v političnem boji, ker nam dajo prepričanje, da je pravica in dosledno tudi končna zmaga na naši strani. Človeka brez vere čaka večno pogubljenje, narodu brez idealov je pa usojen pogin na tej zemlji.

Da Šuklje pridiguje krive nauke, se ne čudimo, on že ve, zakaj jih pridiguje, a Vi, o katerih smo prepričani, da Vam blago Vaše sree bije za narod svoj, Vi neahajte za božjo voljo s temi nesrečnimi nauki. Ne potiskajte vendar sami orožja v roke našim protivnikom. Verjemite nam, da, ko bi ti nauki pali na rodovitna tla, v enem stoletju ne bi bilo nikogar več, ki bi pisal kak leposloven slovenski list in tudi nobenega več, ki bi ga čital. Teško nam je bilo izgovoriti te besede na adresu ženjalnega pesnika, do katerega gojimo še danes goreče spoštovanje, a zgovoriti smo jih morali v interesu slovanstva. C—t—č.

Iz Litije 14. decembra. [Izv. dop.] Koga ni strah in groza pred ognjem, kadar vidi kako uničuje njegova ali njegovega bližnjega poslopja. — Na vse načine preudarja in premišluje ljudstvo,

govih sodrugov nadalje trkati boječe na zaprte dveri nepristopnih redakcij. Od danes je ves pisatelj, ki nema drugega zakona nego glas svojega poklica in ki bode mogel v kratkem tudi te slabejše sodruge vzeti pod opomogla svoja krila in jim s svojo protekcijo narediti pristop na forum javnosti.

Žal mu je bilo, da ni obdarjen z dovoljno izgovornostjo, da bi jim posebno naslikal vse podrobnosti svojega namena. Toda i kosi njegove izpovedi upivali so ogromno na društvo. Podjetje po strehi, z zamolčanim dobrodruštvom z mačko, pitje v gostilni s tužnim pomenkom o viteštvu nad rdečkastim surovcem, katastrofa s pijanim lokajem, vsprejeta z odkritosrčnim začudenjem; nočna zabava v budoaru krasne dame vzbudila je posebno senzacijo, če tudi ji je Vojteh odbil misterijezno stročnost; ko je pa govornik ovenčal svoje delo z nedavnim pogovorom mecenata, katerega ime je iz previdnosti zamolčal, in potem utihnil, mogel je biti več nego miren z nastopkom, ki se je močno kazal na obrazih okoli in prav zadaj na nepodarjena lica tihega Ezopa, ki je upiral k njemu čez mizni rob s čudom in zavistjo izbulene, žolte oči, ki so ga hip nehale pomižavati.

(Dalje prih.)

kako se temu brezozirnemu uničevalcu vspešno brani. Dokazano je, da najboljši vspeh dosežajo društva požarnih bramb, katera se snujejo in širijo po vseh mestih, trgih in tudi vaseh.

Tudi Litija je poslednjič izprevidela, kako potrebna bi bila tudi za njo jednaka naprava, ter sklenila ustanoviti jo, prej ko mogoče.

Ves trg je bil navdušen in vesel, ko se je zaslísal glas: G. župan vabi k občnemu zborovanju, na posvetovanje in izvolitev mož, ki imajo nalogo sestaviti pravila tega društva. Prišlo nas je k zborovanju menda, kar nas Litija premore, in to je dokaz, da spoznamo važnost, zakaj smo bili vabljeni in mislim, da smo tudi prvi korak dobro zastavili. Možje, katere smo volili, so jako delavni in, kakor se vidi, za stvar zelo vneti gospodje, ter je upati, da bomo v kratkem, Bog ne daj nesreče, nastopili kot društvo „Litijske prostovoljne požarne brambe“.

Le urno naprej in kmalu bode društvo gotovo.

Domače stvari.

— (V novo nemško mestno deško ljudsko šolo) oglašili so se do danes dopoldne vsega vkupe 4, rekše: štirje učenci, pa še mej temi sta dva Slovence, ki nemški prav nič ne znata. V resnici ima torej nova nemška šola dva učenca. Sedaj se vidi, kolika je bila potreba za nemško ljudsko šolo, za katero se je na vse kriplje delala propaganda, za katero so se priredili najboljše prostori in zahtevale najboljše učne moči. Pa poreče kdo: Saj bi bilo drugače, da se ni ob enem pričela šola „Schulverein“-ova. A tudi ta ugovor ne velja, kajti v šulferajnovi šoli se je do sedaj upisalo za dva razreda okoli 70 učencev. Mej temi je pa veliko otrok z Viča, iz Šiške, iz Krakovega in Trnovega, ki prav nič nemški ne znajo. Teh bi niti vsprejeti ne smeli, kajti nemški „Schulverein“ sme vsprejemati v šolo le take otroke, ki nemški znajo. Njegov smoter sme biti samo ta, da skrbi za pouk nemških otrok, nikakor pa ne, da germanizuje slovensko dečo. Večina ali vsaj polovica otrok je torej z obljubami nalovljenih, šulferajnu žrtovali so je stariši, ki nemajo prave zavednosti in katere so zvabili s tem, da bode v tej šoli vse zastonj. Če odštejemo vse slovenske otroke, ne ostane nemških niti za jeden razred, kamo-li za tri razrede. Vse drugače pa je na slovenskih ljudskih šolah. Tako na pr. upisalo se jih je v I. mestno deško ljudsko šolo toliko, da jih je v vsakem razredu nad osemdeset, da celo po 105 in 110 v jednem razredu in da se bodo morale napraviti vzporednice. Po teh kratkih vrstah bode vsakdo lahko sodil, kako neosnovane so bile neprestane deklaracije o potrebi nove nemške ljudske šole v Ljubljani, proti katerej kot takej nemamo ničesar, katera pa ne sme vsprejemati slovenskih otrok, kakor jih tudi Schulverein-ova šola ne sme, ker bi bilo to proti pravilom.

— (Deželni šolski svet kranjski) ovrgel je sklep krajnega in okrajnega šolskega sveta, po katerem bi se bila morala opustiti dekliska šola v Postojini.

— (Tržaško podporno in bralno društvo) čestitalo je bilo cesarju povodom njegovega rojstvenega dne. Presvetli cesar je ukazal, da se društvu za čestitko izreče zahvala cesarjeva.

— (Srbska kraljica Natalija) pripejlala se je preteklo nedeljo s sinom Aleksandrom v Opatijo, kjer stanuje v vili Angiolini.

— (Cesarski svetnik g. Ivan Murnik) podaril je učiteljski knjižnici v Radovljici 122 knjig in knjižic razne znanstvene vsebine.

— (Včerajšnji veliki „Češpljev“ somenj) bil je prav dobro obiskan, veliko bolje, nego pretečeno leto, ko se je na somenj 1100 glav živine prignalo, včeraj pa 1455, in sicer: 760 konj (mej temi nad 300 žrebet), 300 volov, 315 krav in 80 telet. Glavni predmet bila so žrebeta, katerih se je res kaj veliko, kakor že rečeno, nad 300 prignalo. Tu videlo se je, kako vrlo napreduje v konje-reji kranjska dežela. Prejšnje čase se je težko dobilo lepo žrebe, danes pa videla so se žrebeta jedno lepše mimo drugega, in kdor je žrebeta potreboval, gotovo kupil si ga je ta dan, akoravno je 6—7 mesecev staro veljalo 80—100 gld. Kupčija bila je jako živahna, žrebet prodalo se je veliko, pa tudi drugih konj se je veliko prodalo, posebno v Dalmacijo. Na somnji za govejo živino ni bilo take gneče, kakor na konjskem semnjišči. Uzrok temu

je pa, da je ta dan na Dolenjskem, od koder se največ goveje živine priganja v Ljubljano, v dveh krajih bil somenj. Ker je meja proti Laškemu za govejo živino zavoljo živinske bolezni zaprta, so tudi laški kupci izostali, zaradi tega je tudi cena goveje živine nekoliko pala. — Vreme bilo je krasno. — Kot „curiosum“ sledeče: Neki kmet, kateri je imel za svojega konja že 115 gld., pa ga še ni hotel dati, misli in misli, kako bi svojega „brama“ dražje prodal, kar jo res ugane: konja na vago prodati, to bode prava, to; in kmalu se čuje, da je konj na prodaj, kilo po 17 novcev. Kupec se je res kmalu dobil in kmet skupil je za konja, kateri je vagal 340 kil, 57 gld. in 80 novc. No, mož se bo zapomnil, kdaj je konja na vago prodajal.

— (Čebele) so se letos slabo obnesle in čebelarji iz vseh krajev Kranjske, ki so včeraj zborovali pred frančiškansko cerkvijo neso bili tako dobre volje, kakor druga leta. Neprestano deževje je veliko škodovalo in čebelarji, ki so čebele v okolič Ljubljansko na pašo pripeljali, pravijo, da so panjevi po ajdovi paši ložji, nego so bili pred pašo. Cena določila se je na 15 gold. za stari cent v panjevih.

— (Zelje) jako važen pridelek naše dežele, katerega se mnogo izvažja v Trst in v južne dežele, obrodilo je letos posebno v Ljubljanski okolici, le slabo. Tudi na Gorenjskem in Dolenjskem ni nič bolje. Sprva, ko se je zelje sadilo, bila je suša, pozneje pa preobila moča. Mnogo škode napravile so tudi gosenice, katerih je zlasti po nekod bilo veliko. Jednake pritožbe dohajajo s Hrvaškega in Spodnjega Štajerskega. Prijatelj našemu listu je videl blizu Mariborskega kolodvora zelnik, ki je bil od gosenic ves objeden. Gosenice bile so letos tako požrešne, da kjer zelja ni več, objedajo repo in celo redkev. Zaradi tega je cena zelju letos visoka. Druga leta dobivalo se je 100 glav za 1 gld. 50 kr. do 2 gold., letos pa stane 100 glav 2 gold. 50 kr. do 3 gold. in celo 3 gold. 50 kr.

— (C. kr. finančno vodstvo v Ljubljani) naznanja na prošnjo trgovinske in obrtne zbornice, katero je ta predložila visokemu c. kr. finančnemu ministerstvu, da se ob enem pooblaščajjo c. kr. glavni colni urad in deželna plačilnica v Ljubljani, vse glavne davkarije in davkarije na Kranjskem, vsprejemati zelo obrabljene ali poškodovane dvajsetice in desetice in za nje dajati nepokvarjene.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj bil je pri prvi obravnavi zatožen 19 letni Janez Slabe iz Dolenjega Logatca, hudodelstva uboja. Zagnal je namreč nekemu hlapcu jako težek kamen v lice, tako, da je hlapec vsled rane umrl. Obsodili so ga na štiri leta težke ječe. — Pri drugi obravnavi zatožen je bil kmetski fant Lojze Zupan iz Žerovnice, sodnijski okraj Radovljiški, hudodelstva uboja. Dne 26. maja t. l. udaril je kmetškega posestnika Janca Avsenek-a, očeta štirih otrok, ko ga je slednji prej na korajžo klical in sta se metala, z ojnico po glavi. Avsenek je vsled prizadete rane 30. maja t. l. umrl. Zatoženi priznava dejanje, a trdi, da je bil popolnem žganja pijan. Porotniki so vprašanje o krivdi jednoglasno potrdili, dodatno vprašanje: je li bil zatoženec popolnem pijan, pa jednoglasno zanimali. Sodišče obsodilo je Lojzeta Zupana na šest let težke ječe, otrokom ubitega pa ima plačati 400 gld. Načelnik porotnikom bil je pri obeh obravnavah g. Ignacij Valentinčič, hišni posestnik v Ljubljani.

— (Dnevni red za I. veliki zbor „Slovenskega pevskega društva“) v Celji dne 27. sept. t. l.: 1. Pozdrav in poročilo predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. a) Volitev predsednika in odbora; b) volitev preglednikov računa. 5. Posamični nasveti. — Začetek točno ob 11. uri predpoludne v dvorani Celjske Čitalnice. — Vspored za pevski zbor sledi. Vsi p. n. častiti poverjeniki in posamezni udje, ki so še z doneski zaostali, naj te pred 24. sept. t. l. dološljejo Tisti p. n. udje, ki se ne bodo mogli udeležiti slavnosti v Celji, naj to odboru pravočasno naznanijo.

Odbor.

— (Iz Pišec.) Letošnje trgatve se mnogi naših vinogradnikov ne veselijo, ker tako rekoč vinogradov nemajo več. Pa tudi tistim, ki bodo še imeli kod kaj potrgati, greni veselje strah za bodočnost, češ, kaj bo, ako se bode trtna uš v tem razmerji širila, kakor zadnji dve leti. Jugovzhodni vinogradi naše fare so uničeni. Kjer so bili pred dvema letoma še lepi vinogradi, ki so dajali po 80

do 100 veder vina, vidiš zdaj le tu in tam še kak^o krpico trsja, sicer pa tistod raste fižol, koruza, krompir ali kaj takega, ali pa prazna mesta kažejo, koliko je uš že v letošnjem letu do kraja uničila. Malo bolje se drže še vinogradi na severovzhodni strani, toda tudi tukaj se bode malokateri vinograd našel, da ne bi imel že praznih krp. Kar so posamezni vinogradniki poskušali v zatiranje trtne uši, ni imelo nič vspeha. Menda družega ne bode kazalo, nego američanske trte saditi in na nje cepiti naše. Na Bizelskem, kjer hoče uš vse vinograde do kraja uničiti, je vlada dala na štirih različnih mestih američanskih trt nasaditi, katere sredi ušvih vinogradov precej hobotno rastejo in dozraj pri njih še neso našli ušij. Tudi cepili so jih mnogo in teh lani cepljenih trt ima že marsikatera letos kak grozdek. V Pišecah hoče vlada tudi to jesen tako poskušališče z američanskimi trtami napraviti. Potreba je vsakako, da tu vlada pomore vinogradnikom in jim olajša dobivanje američanskih trt.

— (Razpis zakladanja s hrastovim lesom.) Za c. kr. pomorski arsenal v Pulji se bode leta 1886. potrebovalo 500 kubičnih metrov štiroglato obtesanega hrastovega lesa za ladije. Dne 30. septembra t. l. ob 4. uri popoldne bo pri c. kr. poveljništvu pomorskega arzenala v Pulji ofertna obravnava o pisanih, zakladanje z omenjenim lesom zadevajočih ponudbah. Pogoji se dobe tudi pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Vabilo k „Besedi“, katero priredi „narodna čitalnica“ v Kobaridu, dne 20. septembra t. l. v g. Žganovi dvorani. — Spored: 1. Govor. — 2. Petje: „Rožici“, mešan zbor. H. Volarič. — 3. Deklamacija: „Stara mati“. Krilan. — 4. „Nezakonska mati“, samospjev spremljan s klavirjem. F. S. Vilhar. — 5. Trogovor: „Pravo junaštvo“, J. Stritar. — 6. „Gorski glasovi“, potpourri za dvoje gosli in klavir. H. Volarič. — 7. Igra: „Poglavje I. II. III.“, veseloigra v 1 dejanji. — 8. Petje: „Šabljenka“, mešan zbor. J. Knitl. — Po besedi prosta zabava. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustopenina 20. kr.

— (Razpisane) so službe: Prvega učitelja na ljudski šoli v Krškem. Plača 600 gld., službena doklada 100 gld. in prosto stanovanje. Prošnje do 1. oktobra. — Drugega učitelja na dvorazredni dekliski šoli v Kočevji. Plača 400 gld. Prošnje do 5. oktobra. — Tretjega učitelja na četvorazrednici v Radovljici. Plača 450 gld. Prošnje do 10. oktobra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Palermo 14. septembra. Tukaj sedem novih slučajev za kolero, katera ponehava. Vlada dala je 15.000 frankov za ljudske kuhinje.

Požega 14. septembra. Pred manevrom ogledeval je cesar vojake zahodnega oddelka. Manever trajal je tri in pol ure. Splošno zanimanje vzbudil je naskok konjice proti konjici. Ob 6. uri bil je dvorni diner, h kateremu je bilo povabljenih mnogo odličnjakov.

Gradec 14. septembra. Umrl je nekdanji minister in bivši namestnik štajerski baron Meesery.

Budimpešta 14. septembra. Hranilnica v Scaczi napovedala konkurz. Dolgov 250.000 gld.

Rim 14. septembra. Od 6. avgusta do 12. septembra v Italiji 146 oseb za kolero zbolelo, 86 umrlo; v 13. dan septembra v Palmi jeden zbolel, 4 umrli, v provinciji Parmi 17 za kolero zbolelo.

Pariz 14. septembra. V Toulonu od včeraj jutraj nihče za kolero umrl.

Razne vesti.

* (Pravda Kuffler-Amschler.) Na Dunaji pričela se je včeraj končna obravnava proti Henrikju Kuffler-ju in J. Amschler-ju, ki sta zatožena zaradi sokrivde in udeležbe poneverjenja pri nižjeavstrijski eskomptni banki v skupnem znesku 2.064.839 gld. 53 kr., prvi tudi zaradi tega, ker je odvetnika dr. Trotterja za 142.000 gld. osleparil. Čitanje zatožbe trajalo je nad 12. uro, obravnava pa bode gotovo nekoliko dnij, ker je jako veliko gradiva in Kuffler sploh nenavadna oseba, ki je skoro brez premoženja pečal se s tako drzovitimi podjetji, da ima za 1.067.192 gld. 48 kr. likvidnih dolgov, pri čemer pa še ni v račun vzeta vsota, katero ima terjati oškodovana eskomptna banka.

* (Armenski škof) v Vanu naznanil je patrijarhu v Carigradu, da mu je 30.000 gld. ukrađenih in da mu je to vsoto ukral škof Ayhob. Naj se da dovoljenje, da se tat izroči turškim oblastvom.

V vročem letnem času nastopijo vsled napadnega življenja pogostem nerednosti in organih prebavljenja (zabasanje, naval krvi, bitje srca, glavobol itd.) in v takih slučajih se izognemo boleznim z rabo švicarskih pil lekarja R. Brandta. Vsaka pristna škatljica (dobi se v lekarnah za 70 novcev) ima na napisnem listu beli križ na rdečem polji in imenski požrk R. Brandta. (415)

Zahvala.

Prečastiti gospod Božidar Raič, župnik pri Sv. Barbari v Halozah, državni in deželni poslanec, blagovolil je kot ustanovnik „Slovenskemu pevskemu društvu“ izročiti 100 goldinarjev, za katere mu presrečno, najtoplejšo zahvalo izreka odbor.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. Frančiška Započnik iz Trojan, 6. oktobra na Brdu. 1. eks. držb. pos. Toma Grmovih dedičev iz Loža, 270 gld., 2. oktobra v Loži. 1. eks. držb. pos. Frana Pančurja iz Petelinka, 140 gld., 13. oktobra na Brdu. 2. eks. držb. pos. Josipa Salomona iz Rateč, 25 septembra v Ratečah. 1. eks. držb. pos. Janeza Markoviča iz Vrheka, 1667 gld., 7. oktobra v Mokronogu. 3. eks. držb. pos. Marije Logar iz Gorenjevsi 7270 gld., 1. oktobra v Logatci. 1. eks. držb. pos. Marije Boštjančič iz Smerja, 150 gld., 2. oktobra v Il. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Janeza Kofanca iz Bregov, 1808 in 500 gld., 7. oktobra na Krškem. 1. eks. držb. pos. Josipa Strajnerja s Površja, 619 gld. 50 kr., 30. septembra na Krškem. 2. eks. držb. pos. Jurija Ostirja iz Hrastleka, 30. septembra v Kostanjevici. 2. eks. držb. pos. Janeza Herakoviča iz Novih sel, 30. septembra v Kostanjevici. 1. eks. držb. pos. Toneta Krumarja, 7. oktobra v Kostanjevici.

Tujci:

14. septembra.

Pri **Slonu**: Žvab, Bunc iz Trsta. — Kascuti, Waserman iz Pulja. — Stern iz Zagreba. — Roth iz Radovljice. — Cimadori iz Trsta.

Pri **Maltei**: Grofica Margheri z Dunaja. — Frenzel, Mussil iz Brna. — pl. Sorizutti iz Trsta. — Zander, Schick z Dunaja. — Komljanec iz Kočevja. — Sienkiewicz z Dunaja. — Schwarz iz Gradca. — Elsbacher iz Laškega. — Roth z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Belohlavek z Dunaja. — pl. Spiess iz Budimpešte. — Troger iz Beljaka.

Umrli so v Ljubljani:

10. septembra: Antonija Mihelič, krtačarjeva hči, 3 mesece, sv. Florijana ulice št. 32, za katarom v črevesu. 11. septembra: Franca Simončič, železniškega čuvaja hči, 2 leti, Poljanski nasip št. 48, za pljučno tuberkulozo. — Marija Lampe, delavka v tovarni za smodke, 18 let, Križevniške ulice št. 9, za jetiko. 12. septembra: Gregor Vojska, umirovljeni c. k. računski oficijal, 78 let, Breg št. 2, za starostjo. — Neža Jevce, gostinja, 72 let, Karlovska cesta št. 24, za vodenico. 13. septembra: Ignacij Železnikar, delavec, 47 let, Križevniške ulice št. 9.

V deželni bolnici:

8. septembra: Maks Šavbach, delavčev sin, 4 mesece za vnetico pljuč.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. sept.	7. zjutraj	742-74 mm.	7-8° C	sl. svz.	megla	
	2. pop.	742-02 mm.	21-0° C	sl. jvz.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	742-76 mm.	15-2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 14-7°, za 0-7° nad normalom.

Dunajska borza

dné 15. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 20	kr.
Srebrna renta	83 " 70	"
Zlata renta	109 " 90	"
5% marena renta	100 " 05	"
Akcije narodne banke	870 " "	"
Prvične akcije	289 " 40	"
London	125 " "	"
Srebro	— " "	"
Napol.	9 " 90	"
C. kr. cekini	5 " 87	"
Nemške marke	61 " 30	"
4% državne srečke iz l. 1854	127 " 50	"
Državne srečke iz l. 1861	171 " "	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 85	"
Ogrska zlata renta 4%	99 " 70	"
papirna renta 5%	92 " 60	"
5% štajerske zemljišne odvez. oblig.	104 " "	"
Dunava reg. srečke 5%	116 " 25	"
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " 25	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " 25	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " "	"
Kreditne srečke	100 gld. 176	"
Rudolfove srečke	10 " 18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 101	"
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	190 " 25	"

Trgovski pomočnik,

z dobrimi spričevali, vajen v trgovini z mešanim blagom, išče službe na deželi. (528—2)

Pisma naj se pošljejo na B. S. poste restante Rakek.

Prostovoljna

prodaja posestva s hišo.

Natančneje pove gospod

Josip Matevž ml.,

(522—3) v Ljubljani, Križanski trg št. 2.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Poslano.

(7—31)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GLESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piće,
i kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Št. 3383.

(530—2)

Razpis

Štipendij za posebne šole na tehnološnem obrtniškem muzeji na Dunaji, in sicer za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela, za pletenje izdelkov iz vrbovega in drugega lesa ter za vrborejo, za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo.

Izvršuj sklep slavnega deželnega zbora se razpišejo tri štipendije za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela in strugarstvo, dve štipendiji za pletenje izdelkov iz vrbovega in drugega lesa ter za vrborejo in jedna štipendija za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo.

Pogoji za te štipendije so ti-le:

1. Štipendije za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela in strugarstvo znašajo za 12 mesecev po 660 gld.

Štipendiji za pletenje izdelkov iz vrbovega in drugega lesa ter za vrborejo znašati za 7 mesecev po 327 gld., in štipendija za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo za 6 mesecev 360 gld.

2. Kdor dobi štipendije, se zaveže, da hoče po izvršenem šolskem tečaju najmanj skozi pet let v domačej deželi proti primernemu plačilu po zahtevanju v dotičnih obrtniških delih teoretično in praktično poučevati.

3. Prošnjiki za štipendije morajo 20 let stari biti ter dokazati, da so slovenskega in nemškega jezika dobro zmožni.

4. Kdor hoče dobiti štipendijo za mizarstvo za pohišno opravilo in stavbinska dela ali za strugarstvo, mora še dokazati, da se je po dovršenem obiskovanju kake strokovne šole za domačo obrtnijo ali po dobro dokončanem pouku pri mojstru praktično posebno odlikoval.

Pouk v mizarstvu in strugarstvu se prične s 1. oktobrom l. 1885; koliko časa bode trajal, se pa ne more določiti, ker to bode odvisno od izobraženja in nadarjenja vsacega posameznega štipendista. Vendar pa se zahteva od vsacega, da najmanj jedno leto dotično šolo nepretrgano obiskuje.

5. Prošnjiki za štipendije za pletenje izdelkov iz vrbovega in drugega lesa ter za vrborejo, potem za štipendijo za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo morajo razen tega, kar se pod točko 3. zahteva, tudi dokazati, da so ljudsko šolo z dobrim uspehom dovršili; prošnjiki za štipendijo za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo pa morajo tudi še dokazati svoje vednosti in dosedanje praktično porabo pri izdelovanju domačih obrtniških izdelkov iz lesa.

Šolski tečaj za pletenje izdelkov iz vrbovega in drugega lesa ter za vrborejo traja od 1. oktobra l. 1885 do 30. aprila l. 1886, oni za domače obrtniško rezljanje in strugarstvo od 1. oktobra l. 1885 do konca marca l. 1886.

6. Lastnoročno pisane in z vsemi potrebnimi dokazili podprte prošnje predložiti je najkasneje

do 24. septembra t. l.

deželnemu odboru.

V Ljubljani, dné 11. septembra 1885.

Od deželnega odbora kranjskega.

V NARODNI TISKARNI V LJUBLJANI

dobi se knjižica

„Tisočletnica Metodova.“

Spisal duhoven ljubljanske škofije.

Cena 10 kr.

Cisti dobiček te knjižice namenjen je v podporo slovenskega šolstva osnovani „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

(518—3)

M. GERBER,

c. kr. zaloga šolskih knjig, pisalnega orodja in kupčija s papirjem,

v Ljubljani, poleg zvezdnega drevoreda

št. 21 stara, 4 nova, priporoča

normalne šolske knjige

za 1885/86. leto.

kakor tudi

(532—2)

vse v šolsko stroko spadajoče stvari,

in sicer: Greiner-jeve in Pokorni-jeve, Grubbauer-jeve in Musil-ove pisne zvezke in vsakeršne risalne zvezke; peresa, držaje. Razno ornilo, črno, rdeče in modro. Svinčnike, Hardtmuth-ove in Faber-jeve. Elastične tablice, ploščice v lesenih okvirjih, črtala, gumijs, razne peresnice, barvnice in čopiče, zavitke, vpisne knjige, načrtane in nenačrtane, razne velikosti in debelosti. Papir za sekirice (note) itd. itd.

Cvet zoper trganje

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malici“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (401—10)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotočva v Ljubljani.

Erven Lucas Bols,

ustanovljeno leta 1575,

katerih specialitet:

Curacao - Anisette,

(Curacao-sko aniško žganje)

c. k. dvorni zalagatelj, k. nizozem. dvorni zalagatelj,

Amsterdam,

se dobi v prvih prodajalnicah v deželi. (534—1)

za hitro pripravo naravne, okrepjujoče kopeli smrekovih igel. Cena steklenici 40 kr., 12 steklenic 4 gld. av. v. pri Juliji Bittner-jl, lekarji v Reichenau-u, Sp.-Avstr.; zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-jl in v mnogih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za (143—17) kopalni stol 1/2 steklenice.

Velika partija 1 (788—111)

ostankov sušna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gld.

Storch v Brnu.

ne dopadalo, se more zamenjati. proti pošiljatelju marke za 10 kr.

Premeščenje ključničarske delavnice.

Svojim p. n. odjemnikom uljudno oznanjam, da sem svojo že 20 let obstoječo delavnico iz Krojaških ulic v

novogradjeno ključničarsko delavnico v Gledališke ulice št. 8,

kjer se nahaja i moja železninska prodajalnica, premestil.

Zahvaljujoč se najuljudneje za meni do sedaj izkazano zaupanje, prosim, da bi blagovolili vsa svoja naročila pošiljati v novo delavnico.

Z velespoštovanjem

ALBIN C. AHČIN.

Prejérja delavnica odda se takoj kot magacin ali pa za kako drugo poslovišče. (515—3)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.